

הגמל – ברכה לבדווי

הגמל מכונה "ספינת המדבר". לגמל תכונות מיוחדות המאפשרות לו לחיות בתנאים קשים ולשמש עוזר נאמן לבדווי.

מבנה גופו של הגמל מותאם לפעילותו: שפתיו מכוסות שערות עבות וגסות, המאפשרות לו לאכול את השיחים הקוצניים הגדלים באזורים שחונים; גבותיו העבות וריסיו הארוכים מגנים על עיניו מפני החול; מעברי אוזניו חסומים ברשת של שערות, ואפילו נחיריו יכולים להיאטם בשעת סערת חול. כפות רגליו מרופדות בכריות רכות, המתפשטות כלפי חוץ ומונעות אותו מלשקוע בחול הרך; על ברכיו ועל גחונו יש כריות גלדניות, המגנות עליו כשהוא כורע תחת משא כבד או רובץ לנוח. גמלי רכיבה יכולים לעבור עד 110 ק"מ ליום, ובלבד שיהיו ניזונים היטב. גמלי שיירות העמוסים לעייפה (עד 200 קילוגרם) מהירותם קטנה מחמישה ק"מ בשעה.

הגמל יכול לשתות הרבה מים בלגימה אחת ולאכול מזון רב בבת אחת. המזון שהגמל אוכל והמים שהוא שותה מספיקים לו לימים רבים, וכך הוא מוכן לצאת למסע ארוך במדבר ללא מים וללא מזון לדרך.

נוסף על כך, הגמל גדול וחזק, ועל כן הוא יכול לשאת משאות כבדים. לכפות רגליו סוליות עור עבה, ולכן הוא אינו סובל מהחום הלוהט של אדמת המדבר ואינו שוקע בחול.

הגמל הוא בעל החיים המלווה את הבדווי לאורך כל חייו. הוא רוכב עליו ומעמיס עליו את כליו ואת חפציו. מצמרו הוא מכין בגדים ויריעות לאוהל. עורו משמש לעשיית נעליים וסנדלים. מחלב הנאקה הוא שותה, ואשתו מכינה ממנו שמן מאכל. בעזרת הגמל יכול הבדווי לחרוש את האדמה, ובגללים שלו הוא מסיק את המדורה.

לא פלא, אם כן, שהבדווי מרגיש כי הגמל הוא ידידו ועוזרו הקרוב ביותר.